Lietas Nr. C12202713

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2014.gada 11.februārī

Daugavpils tiesa:

tiesnesis Jānis Šauša

ar tiesas sēdes sekretāru Pāvelu Trofimovu

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. C/ prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu. Tiesa

k o n s t a t ē j a:

prasītāja /pers. C/ iesniedza prasību pret atbildētāju /pers. D/, lūdzot tiesu: 1) piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai parādu Ls 5 000 apmērā, t.i., bērna /pers. E/ uzturlīdzekļu parāds par laiku no 2011.gada 1.septembra līdz 2013.gada 29.septembrim un Ls 2 500,00 aizdevuma pamatparāds; 2) piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai visus tiesāšanās izdevumus, t.sk., valsts nodevu, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, ar pierādījumu savākšanu saistītos izdevumus, t. sk., Ls 4,00 par dokumentu kopiju apliecināšanu; 3) noteikt Prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātās summas līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā paskaidrots, ka 1999.gada 15.oktobrī starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgta laulība, kurā dzimis dēls /pers. E/- 2000.gada 5.jūnijā. Prasītāja apgalvo, ka laulības laikā ir aizdevusi Atbildētājam naudas summu Ls 7 000,00 apmērā- 2010.gada 1.jūlijā. Norāda, ka 2011.gada 21.oktobrī laulība tika šķirta un puses noslēdza vienošanos par jautājumiem, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām. Saskaņā ar vienošanos Atbildētājs apņēmās ik mēnesi maksāt Prasītājai dēla uzturēšanai Ls 100,00 un aizdevuma atmaksai arī Ls 100,00 ik mēnesi līdz 29.datumam. Prasītāja apgalvo, ka Atbildētājs uzņemtās saistības nepildīja un rezultātā ir izveidojies parāds no 2011.gada 1.septembra līdz 2013.gada 29.septembrim, kas sastāv no Ls 2 500,00 uzturlīdzekļa parāda un Ls 2 500,00 aizdevuma atmaksas parāda. Prasība ir pamatota ar Civillikuma 1587., 1765., 1934., 1943., 1945. un 1946.pantu.

Tā kā Atbildētājam tiesas dokumenti tika piegādāti uz deklarēto dzīvesvietu Civilprocesa likuma 56. un 56^1.pantā noteiktajā kārtībā tiesa nolēma izskatīt lietu bez Atbildētāja klātbūtnes.

Tiesas sēdē Prasītājas pārstāve uzturēja prasību pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un izklāstītajiem motīviem. Papildus paskaidroja, ka Atbildētājs dzīvo prasības pieteikumā norādītajā dzīvesvietā. Apgalvoja, ka Atbildētājs bija ieradies Pārstāves birojā un piedāvājis daļēju parāda nomaksu. Tā kā Atbildētāja piedāvājums nebija pieņemams, Prasītājas pārstāve ir atteikusies. Paskaidroja, ka Atbildētājs nav veicis nekādus maksājumus, bet par to nav dokumentālu pierādījumu.

Tiesa, uzklausījusi Prasītājas pārstāvi, izanalizējusi lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma šādu apsvērumu dēļ: tiesa uzskata par pierādītu, ka starp pusēm pastāv līgumiskās saistības, kas nodibinātas ar 2011.gada 1.septembrī starp pusēm noslēgto vienošanos. Minētā vienošanās atbilst Civillikuma noteikumiem par tiesīgi noslēgtu līgumu, bet saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Civillikuma 1943.pantā ir noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Vienošanās 6.2 punktā ir norādīts, ka /pers. D/ apņemas ik mēnesi, līdz mēneša 29.datumam, maksāt /pers. C/ Ls 100,00 aizdevuma atmaksai, līdz samaksātā summa sasniegs aizdevuma apmēru- Ls 7 000,00. Savukārt, Vienošanās 6.1 punktā ir norādīts, ka /pers. D/ apņemas ik mēnesi, līdz mēneša 29.datumam, maksāt /pers. C/ Ls 100,00 uzturlīdzekļus dēla /pers. E/ uztura nodrošināšanai līdz dēla pilngadības sasniegšanai. Vienošanās 11.punkts nosaka, ka vienošanās stājas spēkā ar tās parakstīšanas brīdi un ir spēkā līdz tās nosacījumu izpildei. Ņemot vērā izklāstīto, tiesa atzīst par pierādītu gan prasības priekšmetu un pamatu, gan tās apmēru. Uzskata, ka nav pamata apšaubīt Prasītājas apgalvojumu, ka Atbildētājs nepilda ar vienošanos uzņemtās saistības, jo Civillikuma 1838.panta pirmā daļa nosaka to, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Tā kā Atbildētājs nav iesniedzis paskaidrojumus par prasību, ne arī iebildumus, tiesa uzskata prasību par pierādītu.

Tāpat pamatots ir arī prasījums par Prasītāja tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei, jo šādas Prasītāja tiesības nosaka Civilprocesa likuma 195.pants, Civillikuma 1759.panta 1.punkts un 1765.panta pirmā daļa.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu daļai- šajā gadījumā tie ir izdevumi par valsts un kancelejas nodevas nomaksu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu piedzenami izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.- 44., 189.-195, $204.^1$ pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, /personas kods/, /pers. C/, /personas kods/, labā parādu EUR 7 114,36 (Ls 5 000,00) un tiesāšanās izdevumus EUR 532,15 (Ls 374,00), bet kopā EUR 7 646,51 (Ls 5 374,00) (septiņi tūkstoši seši simti četrdesmit seši *euro* 51 cents).

Noteikt tiesības /pers. C/ saņemt likumiskos 6% (seši procenti) gadā no parāda pamatsummas EUR 7 114,36 (Ls 5000,00) (septiņi tūkstoši viens simts četrpadsmit *euro* 36 centi) līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Noteikt /pers.D/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei septiņu dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas- 2014.gada 14.februāra, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā.

Tiesnesis